

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 7. De Arctâ, & Spatiôsâ Viâ ad Æternitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

Christus; Gaudete, & exultate quoniam merces *Matt. 5. 12.*
vestra copiosa est in calis. Habes ante te Mortem,
& Vitam: ad quod extenderis Manum; hoc est,
Operationem tuam, Morte, aut Vitâ æternâ di-
gnam; dabitur tibi.

P R A X I S.

O Æterne: & omnis Æternitatis fons DEUS:
qui nobis per Filium tuum, æternitatis beatæ
aditum, devictâ morte reſerasti; da nobis recogitare
dies antiquos, & annos æternos in memoria, in in-
tellectu, in voluntate semper habere: ut in tempore
seculi hujus, sic omnia temporalia pertranſeamus: ut
& mala omnia æterna evitemus, & omnia æterna
bona consequamur. Per eundem Dominum no-
strum &c.

EXERCITIUM VII.

De Arcta, & Spatiosa via ad Æternitatem.

1. Statue te socium Davidi sancto: dies anti-
quos cogitanti, & annos æternos in mente
habenti, memoriâ reſolente, intellectu confi-
derante, voluntate diligente, & acquirente.

2. Tu quoque fac similiter: Nam & tu Homo
es, exigui super terram temporis: habens quo-
tidie, quin omni horâ, atque adeo momento, in
temetipſo reſponſum mortis, atque ad emigran-
dum hinc, indictam invictamque necessitatem.
Unide necesse est ut omni momento, non tam
hinc migrare ipse paratus sis; (hoc enim sive no-
lente, sive volente te fiet,) quàm ut omnia ad
iter æternitatis necessaria, profuturavé, colle-
cta, convalataque habeas: ut te ad beatam æter-
nitatem

V. P. Druzb. Op. V.

Rr

nitatem

Apoc. 14. 13.

nitatem comitentur, eique toti, sive in eâ tibi abundè sufficiant, impleaturque in te illa Benedictio; *Beati mortui qui in Domino moriuntur. Opera enim illorum sequuntur illos: & illa alia; Dicitur iusto, quoniam bene, quoniam fructum adventionum suarum comedit.* Porro illam quæ inibi mox subjungitur evadas miseræ æternitatis maledictionem; *Væ impio in malum: retributio enim manuum ejus fiet ei.*

3. Concuti solent frequenter homines, quæstione, ac simul dubitatione illâ, satis quidem perplexâ, satis & prægnante: Numquid sum ex Electis à Deo ad Vitam æternam? an verò reprobatus ad mortem item æternam? O si hoc scire possem! ô unde hoc scire possem? Quæstio laudabilis, digna cui satisfiat: & dubitatio iusta quæ expediatur. Et præstant hoc ex sapientibus multi: at nemo melius quàm Sapientia ipsa.

*Luc. 13. 23.**Luc. 13. 24.*

4. Dominus noster JESUS Christus, Magister viam Dei in veritate docens: ita quæstionem, & dubitationem hanc solvit. Interrogatus enim à quopiam; *Domine, si pauci sunt qui salvantur?* Dominus ita satisfecit; *Contendite intrare, sive; intrate per angustam portam: quia lata porta, & spatiosa via est, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt qui intrant per eam: quam angusta porta, & arcta via est, quæ ducit ad vitam: & pauci sunt qui inveniunt eam.*

5. I nunc quisquis es quære, si pauci sunt qui salvantur? Inunc quære unde sciam; Electus ad vitam, an reprobus sim ad mortem? Ecce mihi homo, duas vias, duas portas habes ante te. Una; arcta via & angusta porta: altera; spatiosa via, & lata porta: prior ducit ad vitam, intel-

lige a
parite
ciore
inve
trant.
tæ æt
salvan
porta
multi

6
nosse
tem si
que p
per ar
tu ad
usque
viam.
biè va
nifi m
angu
tam.

7
Dom
ad Vi
duce
form
Arcta
teste
data.
nit ac
suum
tres,
non p
Cruc

lige æternam: posterior ducit ad perditionem, pariter æternam: priorem pauci inveniunt, pauciores verò intrant: non enim omnes etiam qui inveniunt, eam intrant: posteriorem multi intrant. Ergo pauci sunt, qui viam & portam vitæ æternæ intrant: ac ideo etiam pauci sunt qui salvantur: rursus verò, multi sunt qui viam & portam perditionis æternæ ineunt, ac per hoc multi sunt qui pereunt.

6. Nunc ergo mi homo tu circumspice: vis nosse; electus ad vitam, an reprobatus ad mortem sis; attende: quam ex duabus hisce viis, atque portis ineas, & per quam incedas. Intras per angustam portam, per arctam viam? vadis tu ad vitam, & electus es ad illam, si perseveras usque in finem: at verò si intras per spatiosam viam, & incedis per latam portam: sic tu indubie vadis ad perditionem, & reprobatus ad illam: nisi maturè discesseris ab eâ: & per arctam viam angustamque portam contenderis intrare ad Vitam.

7. Sed fortè nescis quæ sit hæc, in Christi Domini sensu arcta via, & angusta porta ducens ad Vitam? & quæ item spatiosa via, & lata porta ducens ad perditionem? Audi etiam de hoc informantem te, ipsam Dei Magistram Veritatem; *Arcta est via, & angusta porta quæ ducit ad vitam: Matt. 7. 14.* teste Domino: *si vis ad vitam ingredi, serva mandata. Arcta est via etiam eodem teste; Si quis venit ad me (utique ad vitam) & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores; adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus. Et; qui non bajulat Crucem suam & venit post me non potest meus esse*

Matt. 19. 1. discipulus. Arcta est via & illa; Si vis perfectus esse, vade, vende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & sequere me, & habebis thesaurum in caelis.

Matt. 5. 3. lo. Denique arcta est via illa; Beati pauperes spiritu: beati mites: beati qui lugent: beati qui querunt iustitiam: beati misericordes: beati mundum corde: beati pacifici: beati qui persecutionem patientur propter iustitiam: & cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos mentientes, propter me: quoniam vestrum est regnum caelorum, & merces copiosa in caelis.

8. Jam verò quæ sit spatiosa via, & lata porta in ejusdem Domini nostri sensu: audi ipsum Dominum definientem. Invitati ad cænam, ut venissent, quia parata sunt omnia: ceperunt omnes excusare. Primus dixit invitanti servo: Villam habeo, & necesse habeo exire, & videre illam, rogo te, habe me excusatum. Et alter dixit: iuga bovum habeo, & eo probare illa: rogo te habe me excusatum: Et alius dixit: Uxorem duxi, & ideo non possum venire: de his omnibus dixit Dominus: Nemo virorum illorum gustabit cænam meam.

Luc. 14. 20. Audi adhuc, eundem Dominum de eadem via monentem; Attendite vobis, ne forte graventur corda vestra in crapulâ, & ebrietate, & curis huius vite, & superveniat in vos repentina dies illa iudicii extremi. Et iterum dicentem Dominum audi de spatiosâ vitâ; Sicut factum est in diebus Noe, ita

Luc. 21. 34. erit & in diebus Filii Homini. Edebant, & bibebant: uxores ducebant, & dabantur ad nuptias: emebant, vendebant: plantabant & edificabant. Audi etiam, imò vide exemplum Homini spatiosâ vitâ tendentis ad perditionem; Homo quidam erat dives,

qui in
splend
bus ple
cadeban
tuus est

9. que via
illam q
fructu
ra carni
dicitia,
micitia
sensione
comessat
sicut pr
Dei non
Charita
nitas,
continer
suam cr
spiritu

10. ribus v
vitam;
quam i
tillimu
æternit
num;
usque
verit in
ad mife
simum
deria &

qui induebatur purpura, & bysso: & epulabatur *Luc. 16. 21.*
splendide: ad ejus januam Lazarus mendicus, ulceribus
plenus jacebat, cupiens saturari de micis, quæ
cadebant de mensâ divitis, & nemo illi dabat. Mor-
tuus est autem dives, & sepultus est in inferno.

9. Sed audi etiam Apostolum Christi utram-
que viam spatiosam, & arctam designantem:
illam quidem; sub nomine operum carnis, &
fructuum spiritûs: Ait ergo: *Manifesta sunt ope-
ra carnis: quæ sunt, fornicatio, immunditia, impu-
dicitia, luxuria, idolorum servitus, veneficia, ini-
micitia, contentiones, emulationes, ira, rixa, dis-
sensiones, secta, invidia, homicidia, ebrietates,
comestiones, & his similia: quæ prædico vobis,
sicut prædixi: quoniam qui talia agunt, regnum
Dei non consequentur. Fructus autem spiritus est;
Charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bo-
nitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia,
continentia, castitas. Qui autem Christi sunt, carnem
suam crucifixerunt cum vitis, & concupiscentiis. Si
spiritu vivimus, spiritu & ambulemus.*

Gal. 5. 20.

10. Ecce habes homo definitam suis colo-
ribus viam utramque. Vis nosse an sis electus ad
vitam; an reprobatus ad perditionem? adverte
quam insistis & calcas viam, & scito, comper-
tissimumque habeto: quia electionis ad vitam,
& æternitatemque beatam, signum est testatissi-
mum; arctam viam amare, inire, decurrere, &
usque in finem perseverare. *Nam qui persevera-
verit in finem hic salvus erit.* Reprobationis autem
ad miseram æternitatem, signum est indubitatis-
simum, spatiosam viam, secundum carnis desi-
deria & opera, insistere, decurrere, consummare.

Matt. 24. 13.

Rr 3

Secun-

Secundum hæc ergo mi homo, fac deliberationem, fac electionem, fac conclusionem.

II. Neque verò confugas ad infinitorum hominum deceptricem procrastinationem: scilicet fundatam super illam Domini promissionem, quam promittit, peccatori cuique veniam, si ille ab omnibus suis peccatis pœnitentiam egerit, & omnia præcepta Dei custodierit. Nequam huc confugas, & malè sanæ fiducia tuæ hanc periculofam umbellam prætendas.

Prov. I. 24.

1. Quid si enim tibi respondebit Dominus idem ille promissor veniæ: *vocavi, & renuisti, despicisti omne consilium meum: ego quoque in interitum tuo ridebo?* 2. Quid si Dominus, qui pœnitenti veniam promittit: pœnitendi tempus negabit? est enim legis, veniam promissam tibi pœnitendi, nunquid etiam legis, tempus promissum tibi pœnitendi? 3. Quid si Dominus, cujus donum, & magnum quidem, est pœnitentia vera, negabit tibi: quod ut deneget, tu millies sceleribus tuis, maxime procrastinationibus, & in spem peccatis repetitis, demeruisti tibi? 4. Quid quod ex millenâ pœnitentiâ serâ, vix una reperiatur coram Deo vera? Quis credet tuæ pœnitentiæ tunc primùm conceptæ, quando tibi defluxit tempus etiam sceleratæ agendæ vitæ? tunc tu poteris nullo negotio verè pœnitere, contra omnem morem tuum, quando jam nec consueta longo usu sceleris poteris patrare juxta pristinum usum? utique difficilius contra usum pœnitere, quam secundum usum diuturnum delinquere. 5. Homines pii, & suæ salutis perstudiosi, qui quotidie plures in diem exercent actus contritionis, ac pœnitentiæ, raros tamen, suo etiam iudicio, attingu-

attingu
peccati
mum,
ultimo
cordis.
riam?
tia aux
cto, &
probab
lenis ta
felix.

Ho
Domi
per Jer
nem. Q
quemad
alis, &
stra dese
omni b
tantam
cius, in

No
noli in
procras
tim, de
portâ:
pereun
tam, te
& omni
trant: se

O A
n
tum, de

attingunt perfectos actus pœnitentiæ: tu cui de peccatis, serîo præsertim dolere, neglectissimum, & inusitatissimum est; promittis tibi, in ultimo, vel penultimo vitæ halitu, contritionem cordis, & pœnitentiam omnino veram, & feriam? Possè illam à te haberi, cum Divinæ gratiæ auxilio, non dubito: sed habiturum te defaecto, & reipsa, tu quidem nunquam mihi comprobabis: & ego semper dubitabo: & ex milibus talibus, vix unus reperietur coram Deo, ita felix.

Horresce homo, & cave experiri in te illud Domini nostri pronunciatum: non tantum super Jerusalem, sed etiam super omnem Hominem. *Quoties (sæpius) volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alis, & noluisti? Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.* Deserta à Deo, à gratiâ, à salute, ab omnibono, à vitâ, & beatitudine æternâ: solis tantummodò peccatis, peccatorumque supplicis, in miserâ æternitate inhabitandâ.

Noli ergo Homo, noli in spem peccare: noli in spem; pœnitentiam, & emendationem procrastinare: citò, citò, ac prorsus statim statim, detrahe pedem tuum de spatiosâ viâ & latâ portâ: non attende multos euntes, sed multos pereuntes: ad arctam viam, ad angustam portam, te omnino admove. & contende intrare: & omnino intra: Non attende, quia pauci illac intrant: sed attende, quia ad vitam æternam intrant.

P R A X I S.

O Aeternæ: & omnis Aeternitatis fons Deus: qui nobis per Filium tuum, aeternitatis beatæ adiutum, devictâ morte reiferasti; da nobis recogitare dies

Rr 4

anti-

antiquos, & annos æternos in memoriâ, in intellectu in voluntate semper habere: ut in tempore seculi beatus, sic omnia temporalia pertranseamus: ut & mala omnia æterna evitemus, & omnia æterna bona consequamur. Per eundem Dominum nostrum &c.

Quoniam perutile est plusculum circa Æternitatem occupari, idcirco octavum & nonum Exerctium addere visum est.

EXERCITIUM VIII.

De Industriis quotidiana conversationis cum Æternitate.

1. **S**Tatue te cum Beato Davide cogitante dies antiquos & annos æternos in mente habente, memoriâ recolente, intellectu ponderante, voluntate diligente & acquirente.

2. Tu quoque fac similiter: & tu enim æternis annis, sive æternitati natus es: præfixusque tibi etiam est terminus æternitatis: ad quem interminabiliter determinandus es.

3. Quoniam ergo cum Æternitate aliquando mansurus, & permansurus es; perquam optimo uteris consilio; si in præsentî vitâ & tempore, infueveris convictui & familiaritati illius: si cum illâ occupari, ad illam disponi, atque preparari, illam tibi demereri atque promereri studueris: ut cum dies ejus advenerit, bonam tibi, beatam, beatificantemque te obtineas & possideas.

4. Ad quod proderit tibi Industria, sive occupatio cum Æternitate.

1. Indubitanter, & certocertius scire: omnino expectari te ab æternitate: & te totis passibus, omnibusque vitæ tuæ tam momentis quam actibus